

[Else-Merete Ross.]

det første, som det i 1961 nedsatte seksualoplysningsudvalg gjorde, var at anmode indenrigsministeren om at få den omtalte ændring i svangerskabshygieneloven gennemført. Da seksualoplysningsudvalget fik forelagt udkast til ny lov om svangerskabshygijne, dateret 28. januar 1965, troede vi, at nu var vi ved vejs ende. Der er nu gået 11 år, siden forslag om at ændre svangerskabshygieneloven kom frem, og det er blevet anbefalet og drøftet og formuleret og foreligger nu som lovudkast. Det kan vel så ikke undre, at man spørger, hvad der nu i sidste øjeblik kan have bevirket, at lovforslaget alligevel ikke er blevet fremsat i folketinget. Jeg vil gerne bede den højtærede minister give en forklaring herpå.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Det er jo rigtigt, som det er sagt, at det udvalg, der var nedsat af sundhedsstyrelsen, havde afgivet sin betænkning, jeg tror den 6. oktober, hvori man anbefalede gennemførelse af de omtalte lovbestemmelser.

Forholdet er dette, at vi efter at have modtaget denne betænkning sendte forslaget til høring i den række institutioner, vi nu engang mener i sådanne situationer må høres. Resultatet blev, at svarene indkom til indenrigsministeriet i slutningen af februar måned og i de første dage af marts, og herefter fremsendte jeg forslaget til ministermødet. Der skete så imidlertid dette, at man i dette ministermøde, umiddelbart før fristen den 15. marts var udløbet, drøftede en række forslag og blev enig om, at en del af disse forslag, herunder dette, skulle vente med fremsættelse til oktober. Det skyldtes dels, at man nødig ville hobe så mange forslag op hen mod folketingsårets slutning, og dels også, at disse forslag indebar visse merudgifter, og det ærede medlem kender jo hele situationen omkring statsudgifterme.

Det er baggrunden for, at dette forslag sammen med andre blev udsat til oktober, men det vil blive fremsat til oktober.

Else-Merete Ross: I løbet af de to minutter, jeg har til at svare, kan jeg ikke komme ind på alle de sorger og lidelser, det kan medføre for folk, som ikke får denne præ-

ventive vejledning. Jeg vil nøjes med at holde mig til det økonomiske, og jeg vil sætte et spørgsmålstegn ved, om disse 2 mill. kr. er en reel besparelse, og om det var rimeligt at udsætte gennemførelsen.

Jeg vil snarere mene, at det kunne være tegn på en vis ødselhed, at man ikke hurtigere kom i gang med dette lovforslag. Der er jo årlig ca. 15.000 hospitaliserede legale og illegale aborter; hertil kommer bagefter en antal hospitalsbehandlinger af komplikationer efter abortindgrebene. Disse patienter beslaglægger sengepladser på de meget dyre kirurgiske afdelinger. Læge Knud Otto Christensen anslog i aftes i TV, at de samlede udgifter ville beløbe sig til ca. 12 mill. kr. om året. Hvis man gennem den foreslåede ændring kunne reducere aborternes antal med bare 20 pct., ville vi jo have indvundet disse 2 mill. kr. og desuden plads til mange andre patienter på de kirurgiske afdelinger.

Skal man gøre regnestykket endeligt op, må man vel også tage den sum, der går med til de aborterendes tabte arbejdsfortjeneste, og jeg har prøvet at regne ud, at hvis man regner med 15.000 aborterende, der er 5 dage på hospitalet og har 5 dages rekreation, og man tænker, at de gennemsnitlig tjente 25 kr. om dagen, kommer vi op på $3\frac{3}{4}$ mill. kr. i tabt arbejdsfortjeneste. Nøjes vi med de 20 pct. af dette, er det $\frac{3}{4}$ mill. kr., som vi kunne spare, og det er også en slags penge for disse folk; tror ministeren virkelig, at der her har været tale om en klog form for besparelse?

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Det vil naturligvis være lidt vanskeligt at opgøre den økonomiske følge af lovforslagets gennemførelse. Vi har i bemærkningerne antydnet, at udgifterne måtte ligge omkring et par millioner kroner, men vi har samtidig antydnet, at det var sandsynligt, at man på andre områder ville være i stand til at spare betydelige beløb fremover. Jeg vil imidlertid gerne sige til det ærede medlem, at når man er i den situation, at man skal gennemføre besparelser på statsbudgettet, så kan man ikke undgå at komme til at ramme ting, man nødig vil ramme.

Jeg var ikke glad for at udsætte dette forslag; men der er mange andre spare-